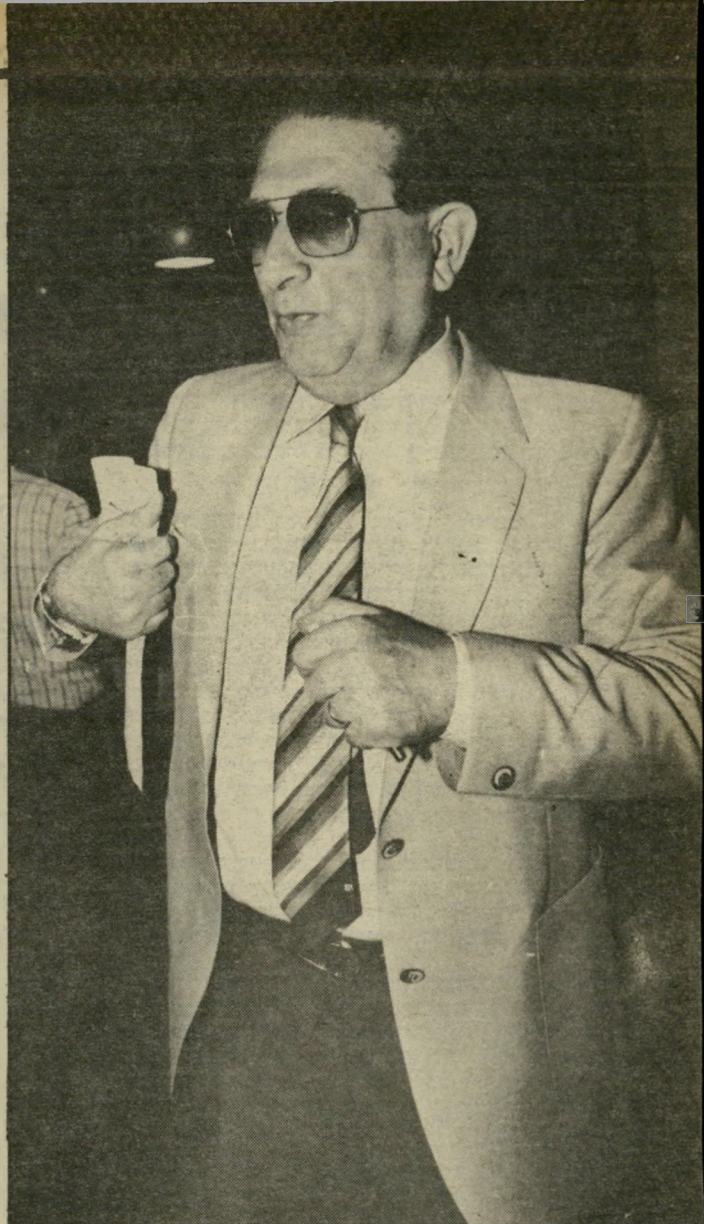

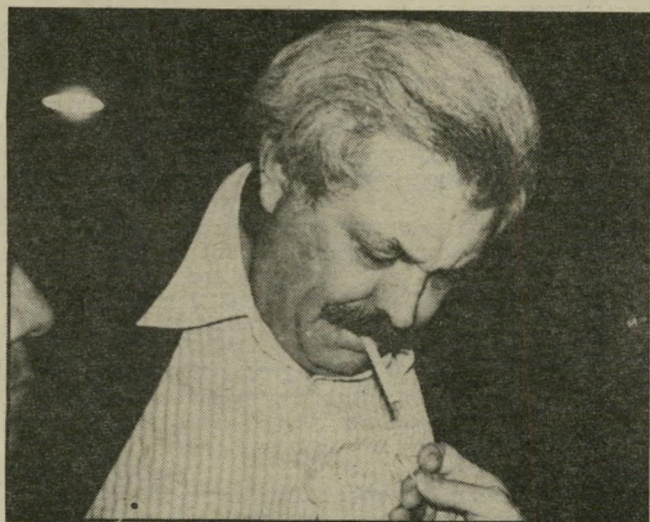
פרשת האורגיות במישרד התחבורה חוזרת על

חבר הממשלה — שמו הוזכר באולם בית המישפט

מיהו השר של האורגיה?

השר קורסו מי אחראי למתרחש במישרד התחבורה?

מנכ"ל-לשעבר גרוסבורד דירה אחרת, אותו המישפט

ברוכי הסכירה, שאם ישוחרר בירנברג בערבות, קיים חשש להשפעה על עדות שונות. היא אף הוכירה שאחד העדים מסר למישטרה על איומים טלפוניים שקיבל. מנהל מישרד הרישוי נעצר עלידי חוקרי היחידה הארצית לחקירות הונאה אחרי שכמה צעירות התלוננו שהן נדרשו לשכב עם בירנברג לפני הבחינות. כראש הצוות עמד החוקר המנוסה משה (מישה"ל) פרידמן. לא רק בירנברג נעצר, אלא גם סגנו וחשודים אחרים.

פצצה ★ בבית המישפט

במהלך הדיון חשף ויתקון עוכרה מרהימה. הוא טען שראש היחידה, תתניצב בנימין זיגל, רודף אחרי בירנברג כבר 20 שנה, ושמהל מישרד הרישוי כבר הועמד בעבר לדיון שלוש פעמים בהאשמות דומות וזוכה.

בעבור זמן קצר הטיל ויתקון את הסצנה. אמר ויתקון: למפני מיספר ימים, כדי להראות מהי הרצינות שמייחסים למעשים אלה — שזחה זיגל טם

מידע בנושא — הוא ישוחרר? באולם בית המישפט פרצה סערה, ואילו ויתקון שב וביקש להכתיב לפרוטוקול את דבריו בעניין זה.

בירנברג והדיוע לו שיש מידע שהוא ו... (כאן נקב ויתקון בשמו של השר) קיימו אורגיה עם שתי בנות, ואם רק יתו

ש בא במקומו של הפרקליט הפתח תיקוואי אברהם (אבי"ל) אורן. הדיון נערך לפני השופט המחוזי ישי לויט, והוא התנהל על מיינוחות.

כל אז ערב שימתחורה עוסקת כל המדינה בשאלה אחת ויחידה: מיהו בעל התפקיד הנכבד, שהשתתף באורגיה מרובעת בבית מלון קטן בהרצליה? מיום הרביעי האחרון עוסקים הכל בניחושים מיהו השר, אשר ביחד עם מנהל מישרד הרישוי כפתחתיקוה, המואשם בקבלת שוחד מיני, שכב כוז אחר זו עם שתי צעירות חתיכות.

ביום השני השבוע ניסה העולם הזה לשכור את קשרי השתיקה, ולהביא לביטול צו איסור הפירסום הנכבדה על שמה של האישיה הנכבדה.

בבקשה שהוגשה לבית המישפט המחוזי בתל-אביב טען עורך-הדיון אמנון זיכרונ, שהעולם הזה חדר לחופשיהטיטיו ולכל הגבלה על חופשיהפירסום. כמי שמספק מידע לציבור, יש להעולם הזה עניין למנוע כל הגבלה על פירסום מידע לציבור.

הבמשך הבקשה תימצת זיכרונ את פירטי האירוע. הרברים השתלשלו כך: יוסף בירנברג, מנהל מישרד הרישוי כפתחתיקוה, הובא בערב החג לבית המישפט. התביעה דרשה להאריך את מעצרו עד תום ההליכים. ברכיום הוגש נגרו כתביאישום מפורט על קבלת שוחד מיני מנבחנות, שאותן העביר בהצלחה מיכחנים עיוניים ומעשיים; וכן על קבלת שוחד מי מורהנהיגה ושיכוש הליכרימישפט.

התובעת, חנה ברוכי, טענה שעקב פעולותיו של בירנברג (56) מתל-אביב, שניצל את מעמדו לצורך קבלת טובות-הנאה מהנוזקים לשרותיו, הוא העניק רישיונות-נהיגה לאנשים חסרי כשירות, כעיקר לנשים. נהגות אלה מהוות כיום סכנה מתמדת הן לציבור הנהגים. הן לציבור הולכי-הרגל. הן לעצמן, משום שהן כלל אינן יודעות לנהוג. הן יודעות רברים שונים לגמרי. בדיון הופיע פרקליטו החדש של בירנברג. זהו עורך-הדיון מיכה ויתקון,

המין, השר וטובת הציבור

- המאהבת של השר הקליטה בחשאי את שיחותיה עימו, בשעה שתינתה עימו אהבים.
- השר ניהל לא פעם את ענייני-המדינה, וגם ענייני-ביטחון, בשיחות-טלפון מחדר-המיטות, בנוכחות הפילגש.
- בסופו של דבר נאלץ השר לשלם לנערה סכום נכבד כדי להיפטר ממנה — דבר שאישר את ההנחה שאכן היה חשוף ללחצים. דיון היה ידוע כקמצן קיצוני.
- פרשות-האהבים של דיון, שרבות מהן התפרסמו ברבים והצטרפו למולקור של המדינה, לא נגעו בתדמיתו הציבורית, אלא הוסיפו לדימוי ה-חברה-מניית שלו. אך מבחינה ציבורית וביטחונית היה בהם, בלי ספק, נזק מוטנציאלי רב.

● שוחד מני

בתיאוריה, יכולות להיות נסיבות אחרות שבהן יש פסול רב בהשתתפותו של איש-מדינה בכיר באורגיות או בפרשות דומות. במיקרה הקלאסי: כאשר האישיה הבכירה משתתפת באורגיות בחברת אנשים הנתונים למרותו. במיקרה כזה קיים תמיד חשד של שוחד מיני. כלומר: שפקידים מנסים לשחד את הממונה עליהם עלידי כך שהם מספקים לו נשים לצרכים מיניים. איש בכיר הנכנס למצב כזה, חשוף כמובן לסחיטה מצד פקדיו. יהיה עליו לדאוג לקידום בתפקיד, לעצום עין כשנודע לו שהם אחראיים לאי-סדרים ולשבש בדרכים אחרות את המינהל התקין. במיקרה כזה יכולה רק התביעה הכללית לקבוע אם קיים, בנסיבות המסויימות של העניין, חשד לעבירה מללית. כגון שוחד מיני. אם מדובר באישיה בכירה מאוד, תהסס פרקליטות-המדינה מאוד לנקוט אמצעים. משום כך יש חשיבות עליונה לחופשיהעיתונות, כדי שהציבור ידע את הפרטים, יפקח עין וידאג להבטיח שהליכי החקירה ימוצו, ככל שהאישיה בכירה יותר, כן קשה יותר להבטיח זאת. משום-כך יש עניין ציבורי מובהק בפירסום מרשה כזאת. שופט המחליט שלא להתיר את פירסום שמו של איש בכיר המעורב בה אינו תורם לכך.

האם יש גנם בעצם העובדה שחבר-הממשלה משתתף באורגיות מיניות, או שהוא מקיים יחסים מיניים עם נשים מיקריות וממוקקות?

לכאורה, התשובה היא לא. אין ישראל מדינה מורטאנית, וחיינו הפרטיים של שר — כמו של כל אזרח אחר — אינם אלא ענייני שלו. אך יש יוצאים מן הכלל. קודם כל יוצאים מכלל זה מוליטיקאים דתיים. לא רק מפני שהדת שלהם אוסרת ניאוף והמקרות מינית, והם התחייבו לפני בוחריהם להקמיד על מיצוות הדת — אלא גם מפני שהם מנסים לכפות בכוח על כלל הציבור את הנורמות הדתיות האלה. אדם המבקש לחוקק חוקים לשמירה על טוהר המישפחה, בשם דת ישראל ומיצוותיה, אינו יכול לטעון לפרטיות כשהוא עצמו מפר כללים אלה.

במיקרה המסויים הזה, אין זה רלוונטי, האישי-הבכיר-מאוד ששמו הוזכר בבית-המישפט אינו עסקן דתי. האם יש פסול מישפטי ו/או מוסדי בהשתתפות עסקן חילוני באורגיות? הדבר פסול כאשר יש בנסיבות המסויימות של המיקרה חשד של סיכון ביטחוני, שוחד או מעילה באמון.

● פרשת אלישבע

הבעיה הביטחונית הועלתה כאשר גילה, העולם הזה, לפני 11 שנים, את הפרשה שזכתה בשם. פרשת אלישבע.

היא נגעה למי שהיה אז שר-הביטחון של מדינת-ישראל והאזיל התורני שלה, משה דיין. עעירה תל-אביבית, בעלת יופי וולגארי כלשהו, החליטה להמיל ברישתה את דיין, כדי לעזור לאחיה, שהיה חייל ושהסתבך בפלילים. היא הצליחה להתקשר עם דיין, והשר אכן קיים עימה פרשת-אהבים ממושכת.

לפרשה זו היו כמה היבטים, שהיתה לחם משמעות ביטחונית מובהקת. בין השאר: ● השר חשף את עצמו לסחיטה מצד חפתקנית צעירה ואמה. לאחר מכן התברר כי אבי הנערה חי, כנראה, באחת הארצות השכנות.